

Beste Vrienden,

Het nieuwe jaar 2015 zijn we gestart met veel enthousiasme om met het nieuwe schoolproject Rahrai te starten. Helemaal opnieuw beginnen vanaf nul lijkt ons een uitdaging maar tegelijk ook een dankbare, bevredigende taak. We zijn het papierwerk en de bouwplannen aan het klaarmaken om zo snel mogelijk met de werken te kunnen starten, zodat de nieuwe school kan openen in april 2016. Het is de bedoeling dat de nieuwe school opent voor kinderen vanaf de peuterklasjes tot het twaalfde leerjaar. De ervaring die we hebben opgedaan met het project in *Asmoli* is voor ons wel een voordeel bij de start van dit nieuwe project. De prijs van grond, materialen enz. is daarentegen de laatste 10 jaar fel gestegen in India. We hebben in dezelfde periode ook veel vooruitgang gezien in heel het land. Alleen de kwaliteit van het leven op het platteland is niet veranderd, want de meeste dorpen zijn quasi onveranderd, zonder echte scholen, met veel werkloosheid en een groot aantal mensen die het moeilijk hebben om de eindjes aan mekaar te knopen. We kijken ernaar uit om de hand uit te steken naar deze categorie van mensen.

Ontwikkelingsprojecten moeten op een bepaald ogenblik zelfvoorzienend worden en Werk der Broden wil zijn schoolproject in *Asmoli* ook zelfvoorzienend maken. Als de laatste werken aan het gebouw gebeurd zijn, zal de *Sint-Antoniusschool* op eigen benen staan. De werkingskosten van de school en de kosten van het gratis onderwijs voor de 20-25% van de studenten die niet kunnen betalen, zullen gefinancierd worden door het schoolgeld van de betalende scholieren. Dit geeft ons de mogelijkheid om in het nieuwe project te investeren en de omgeving van *Rahrai* aan te pakken...

Ons project in *Asmoli* heeft een glimlach getoverd op de gezichten van vele vrouwen en kinderen. Voor mensen die niet genoeg grond hebben en geen vaardigheden, blijft het ploeteren en het aantal mensen in deze categorie is aan het stijgen. Via de school en de micro-kredietprogramma's kunnen we hun de hand reiken.

Vrouwen uit de dorpen kwamen naar de school om Nieuwjaar te vieren.

Sommigen van jullie herinneren zich misschien *Savitri*, uit onze nieuwsbrief nr. 31. In 2011 kwam haar echtgenoot plots om door een ongeval. Zij bleef alleen achter met haar vier kinderen. Haar man was een ongeschoold arbeider geweest en ze bezaten geen grond en hadden geen ander inkomen dan het dagloon dat haar man verdiende. Met de financiële steun van Werk der Broden en de lening die ze van de zelfhulpgroep kreeg kocht ze een buffel. Daarmee wist ze haar leven te verbeteren. Ze heeft nu een inkomen van drie euro per dag uit de buffelmelk, waarmee ze haar gezin kan onderhouden... en de babybuffel die inmiddels op komst is zal binnenkort haar inkomen verdubbelen !

Savitri heeft een bescheiden inkomen. dankzij haar buffels kan ze haar gezin onderhouden...

Haar beide zoons gaan naar de plaatselijke staatsschool en haar dochters *Neha* en *Nisha* zitten op de *Sint-Antoniusschool*. Al hun kosten worden gedragen door de organisatie. *Savitri* durft weer te glimlachen en te hopen op een betere toekomst voor haar kinderen!

70.000 onderwijzers aangeworven voor de staatsscholen !

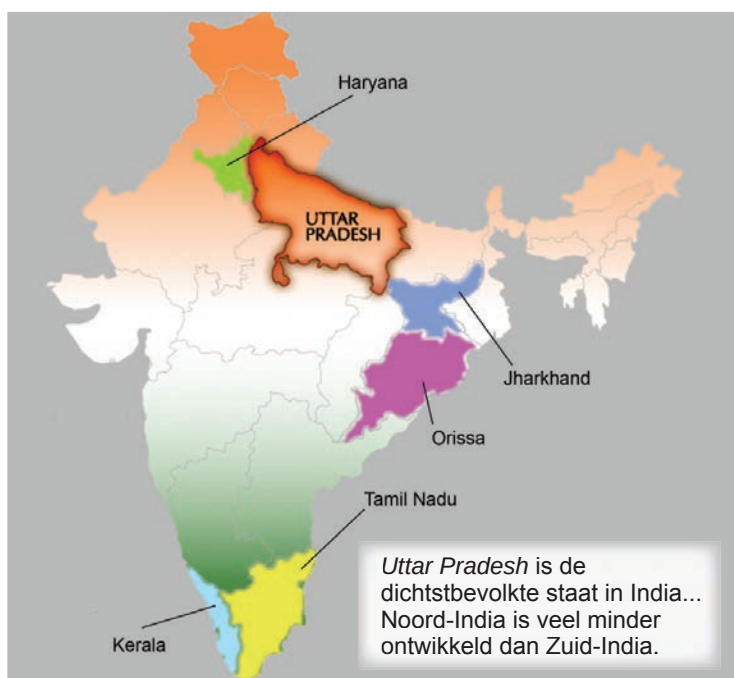
De bevolking van *Uttar Pradesh* is aangegroeid tot meer dan 200 miljoen. Als dit een apart land was, zou *Uttar Pradesh* het vijfde dichtstbevolkte land ter wereld zijn, na China, India, de Verenigde Staten en Indonesië. De staat heeft een oppervlakte van 243.286 km², bijna 8 keer groter dan België met een bevolkingsdichtheid die 20 keer groter is dan België. In 2011 was de overheid in *Uttar Pradesh* begonnen met het aanwerven van 70.000 onderwijzers, op basis van een *Teachers Eligibility Test* (TET) die selecteerde op merite, aangezien de staatsscholen niet over voldoende leerkrachten beschikten. In 2012 kwam er een nieuwe regering aan de macht, die naast de TET-punten ook het academisch curriculum van de kandidaten in aanmerking nam. Er is veel onenigheid ontstaan over deze wijziging door de nieuwe regering, en

de zaak kwam zelf voor het Hooggerechtshof en daarna voor de Nationale Hoge Raad, in afwachting van de benoemingen de laatste vier jaar.

Na vier jaar onenigheid gaf de nationale Raad op 18 december 2014 groen licht aan de regering in *Uttar Pradesh* om 70.000 assistent-onderwijzers aan te werven op basis van de *Teacher Eligibility Test* uit 2011, dus op basis van merite. Deze uitspraak was definitief.

Sommige onderwijzers aan de *Sint-Antoniusschool* in *Asmoli* stonden op de lijst van onderwijzers die in aanmerking kwamen voor deze vacatures. Hoewel we niet wisten hoe lang de rechtszaak nog hangende zou zijn en hoeveel van hen zouden geselecteerd worden, stond het wel vast dat we vroeger of later de groep leerkrachten zouden moeten vervangen die op elk ogenblik hun ontslag konden geven. Tegen het einde van de maand december werden er inderdaad zes ervaren onderwijzers geselecteerd, en zij gingen meteen weg. Intussen deden we ons best om deze leerkrachten te vervangen. *Roy Mathews*, de directeur van Werk der Broden India bezocht kweekscholen in zijn thuisstad in *Kerala* (Zuid-India) en interviewde sommige van de studenten die er afstudeerden. Hij ontmoette de ouders van deze studenten persoonlijk en overtuigde hen ervan dat de pas afgestudeerden veilig en goed beschermd zouden zijn in *Asmoli*.

project. Roy's geloofwaardigheid en zijn aanwezigheid in de *Sint-Antoniusschool* overtuigden de ouders om hun dochters naar het Noorden te laten gaan. Dat was een hele opluchting voor de school.

De staatsscholen

Een job bij de overheid is de grote droom van de jonge mensen in India, omwille van de financiële zekerheid. Het salaris dat de overheid betaalt is hoger en er komen vele extra's bij, onder meer een pensioen, terwijl mensen in de privésector hard moeten werken en er geen pensioenvoorziening is. Bovendien is er in de overheidssector niemand die het werk dat ze verrichten superviseert of controleert. Onderwijzers komen soms nauwelijks opdagen op school en de leerlingen komen alleen voor het middagmaal dat de overheid aanbiedt en verlaten de school wanneer ze willen.

Er zijn dan ook nauwelijks kinderen die uit de staatsscholen in *Uttar Pradesh* komen die voldoende basiskennis hebben opgestoken om hogere studies aan te vatten.

Onze impact op de streek

De vele kinderen in de omgeving van *Asmoli* onderwijzen is niet mogelijk met slechts een enkele school als de *Sint-Antoniusschool*. Maar om het belang van onderwijs ook kenbaar te maken in de meer afgelegen gebieden, hebben we 100 dorpen bezocht, op verzoek van de dor-

pelingen. De kinderen uit die dorpen die naar onze school komen, zijn een inspiratie voor de jongeren in hun dorpen, en dat heeft tot gevolg dat er ook daar meer mensen gemotiveerd zijn om hun kinderen naar school te sturen om onderwijs te gaan volgen. De schoolbussen die 's morgens en 's avonds naar de dorpen rijden herinneren de dorpingen aan het belang van onderwijs – gewoon al door hun aanwezigheid op de weg.

Deze kans is goed benut door enkele mensen in de omgeving, die privéscholen hebben opgericht en een betere kwaliteit van onderwijs aanbieden dan wat wordt aangeboden door de staatsscholen, die immers nog steeds disfunctioneel zijn.

Toen we 12 jaar geleden bijvoorbeeld het project opstartten in het dorp *Dugawar (Asmoli)*, gingen de meeste kinderen daar niet naar school. Nu, de laatste paar jaar, zijn er twee privéscholen opgericht. Zij vragen ongeveer een euro per maand schoolgeld. De ouders gingen gretig in op de kans om hun kinderen naar deze privéscholen te sturen, in plaats van naar een staatsschool. In *Dugawar* gaan nu bijna alle kinderen naar school. De toestand op de staatsschool is ook iets verbeterd, doordat de onderwijzers zich uitgedaagd voelen door de opkomst van de privéscholen. Voor het voortbestaan van de staatsschool is het immers belangrijk dat de kinderen ingeschreven blijven op de school.

Onze school, de *Sint-Antoniusschool*, integreert deze kinderen uit de dorpsscholen bij verschillende gelegenheden door gezamenlijke activiteiten te organiseren.

Staatsscholen worden nog steeds niet behoorlijk gesuperviseerd...

Een van de nieuwe privéscholen in Dugawar...

Een eclectisch personeelsbestand

Vanaf het begin was onze school afhankelijk van de komst van stafleden uit Zuid-India, voornamelijk uit de staat *Kerala*. De reden is dat de geschoolde jongeren uit *Kerala*, als ze lokaal geen job vinden, overal elders in India op zoek gaan. In tegenstelling tot de onderwijsinstellingen in Noord-India sluiten die van *Kerala* geen compromissen als het om kwaliteit gaat: alleen gekwalificeerde studenten raken door de examens en ontvangen de certificaten.

Recent is het scenario veranderd, want het aantal kinderen in *Kerala* is aan het afnemen en er komen meer en meer gevallen aan het licht van geweld tegen vrouwen overal in India. Ouders zijn niet bereid om hun dochters ver weg te laten gaan, tenzij ze heel zeker zijn dat er over de veiligheid van hun kinderen wordt gewaakt.

Op onze *Dugwar-Asmoli* schoolcampus hebben we leerkrachten uit *Kerala*, *Tamil Nadu*, *Orissa*, *Haryana*, *Jharkhand* en *Uttar Pradesh* (zie de kaart op pagina 2). De afstand tot *Kerala* is ongeveer 2.500 km. De taal, de voedingsgewoonten en het klimaat zijn allemaal compleet anders in het noorden dan in het zuiden. Toch passen de nieuwe leerkrachten, die ondanks al die ongelijkheden toch zijn gekomen, zich aan de nieuwe situaties aan, zelfs bij extreem winter- of zomerweer, zelfs zonder elektriciteit. De zes nieuwe jonge vrouwen die de leerkrachten in januari vervingen, in het midden van de winter, pasten zich op bewonderenswaardige wijze aan het nieuwe klimaat en de nieuwe situatie aan. Dit zijn natuurlijk goed opgeleide meisjes, die een job nodig hebben om in hun levensonderhoud te voorzien en zich als vanzelfsprekend aanpassen.

Vele van onze oudste personeelsleden komen uit de staat *Orissa*. Alles heeft zijn tijd, en wij kijken alvast uit naar de dag dat onze meisjes en jongens, die zijn opgevoed in onze *Sint-Antoniusscholen*, dit stuk van de wereld gaan veranderen.

Grappige koeken? Samengekoekte en gedroogde koeienmest wordt als brandstof gebruikt. Je kunt piramides van dergelijke koeken zien in de velden rond de dorpen van Noord-India.

